Byaluren

Vi träffar Niklas under inspelning av matprogram i hans hemby.

SID. 16

Lär dig om våra flygande vänner i Viken

SID. 6

REFLEXEN I BREVLÅDAN…
…bjuder Byaföreningen på. Sätt den runt armen på kvällspromenaden så syns du bra!

Vikens Kultur- och Byaförening
Medlemstidning Nr 33
2010 årgång 15

Hej alla Vikenbor!

När nu höstdagjämningen just är passerad känns det skönt att tänka tillbaka på en sommar med mycket sol och lyckade arrangemang.

Det första var Valborg med tal av Olof Engvall, sång av kyrkokören och en något ogynnsam vind. Det innebar att brasan inte kunde tändas förrän några dagar senare, men budskapet spred sig så många hann fram och fick se elden.

Maj månad var något kylig men till Nationaldagsfirandet den 6 juni bättrade det sig. Magnus Ramberg höll högtidstalet, Husarsextetten spelade och Cecilia Allings kvartett sjöng. Vår mångåriga fanvakt, Gunny Bake, har avgått av åldersskäl och ersattes i år av två ungdomar, Martin Hammerö och Philippe Tillheden. Den gamla talarstolen blev under våren ommålad och försedd med Byaföreningens logotype.

Vid midsommartid kom sommarvädret på allvar och den bästa badsäsongen på många år tog sin början. Bryggor och flottar har klarat sig utan allvarliga skador trots att det blåst kuling vid några tillfällen. Våra badhytter står i utsatt läge och det är dags för en ommålning inför nästa säsong.

En badhytt kommer att byggas om helt i form av ett projekt med Vikenskolans slöjdlärare och hans elever.

På sommarens allra sista sköna dag, den 7 augusti, hade vi årets Vikenfest. Festkommittén, under Sven-Åke Hanssons ledning, hade utökat och ändrat programmet med kräftskiva på fredagen, marknadsstånd längs hela kajen, en scen mitt i raden av stånd och sponsortält var uppställt bredvid slipen. Den tillströmmande publiken hölls informerad om alla aktiviteter av vår konferencier Olof Engvall. På lördag eftermiddag arrangerades en talangtävling för ungdomar upp till 15 års ålder och det var imponerande att lyssna till och se alla dessa unga förmågor. Kvällen förlöpte utan incidenter och övervakades av ett antal ordningsvakter, personal från Röda Korset och Nattvandrarna.

Byaföreningens projekt med stor karta vid infarterna, Jollen och hamnen har äntligen passerat korrekturstadiet. Kommunen skall ansvara för uppsättningen och det blir inom 2–3 månader. Det kompletteras av ”I” för info på alla vägskyltar till Viken från väg 111.

Den gamla 111:an har ännu inte byggts om till bygata, vilket i bästa fall kan bli gjort lagom till nästa sommar.

Vårt elavtal med Öresundskraft har förlängts och detaljer om detta finns nedan och på VKB:s hemsida www.vikensbyaförening.se. Dessutom finns kontrakt och inbetalningskort som bilagor till detta nummer av Byaluren. Hoppas alla vill vara med, erfarenheten från de gångna tre åren är god. Speciellt råder vi dem som har tillsvidareavtal utanför Byaföreningens ram att komma med.

När kommunalrådet Peter Kovacs har dragit konsekvensen av valresultatet skall vi be om ett möte för att ventilera de mest angelägna frågorna, vägen genom byn, bostadsbyggandet och hamnen. Kulturkommittén har en del idéer till förskönande åtgärder i Viken men är även öppen för förslag från er alla. Nyligen har Viken fått mycket fin reklam genom programmet ”Niklas mat” i SVT och det är bara att tacka och ta emot.

Styrelsen i VKB är öppen för förslag och idéer till förbättringar för Vikens bästa. Hör av er!! Väl mött på byn

Tuve Nilsson
ORDFÖRANDE.

Innehåll

Omslagsfoto och alla övriga bilder där ej annat anges: Olle Bogren.

Redaktören har ordet	3
Om Vikens vasstak II	4
Våra flygande vänner i Viken	6
Sundstur med VEGA	8
Städa för skolresan	9
Annons Valvet	9
Vikenfesten 2010	10
Paul Jönska / Tennisklubben	11
Över isen 1762	12
Företagarföreningen i Viken	13
Annons Anders Johansson	13
Kyrkans sidor	14
Niklas på TV-inspelning	16
Det korkade huset	17
Annons Länsbergs	17
Den tyske stridsflygaren	18
Simskola i Viken 1947	20
Kalendarium för hela året	20

Nytt Elavtal 20110101- 20131231

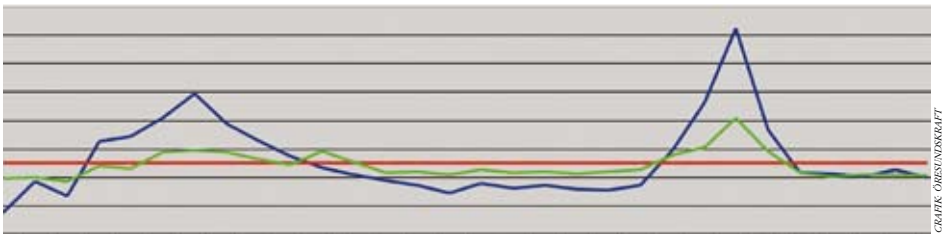

GRAFIK: ÖRESUNDSKRAFT

Av kurvorna ovan kan vi utläsa vilken fördel Byaföreningens nu utgående avtal inneburit. De visar rörelserna för elpriset under perioden mars 2008 – augusti 2010. Den blå kurvan visar Spotpriset, den röda ordinarie Fastpris 3 år och den gröna kurvan Vikenpriset under perioden .

Byaföreningens avtal med Öresundskraft går ut den 31 dec 2010. Det har varit ett s.k. Pool elavtal, där priset sätts månad för månad. Det har varit förmånligt jämfört med alternativet fast pris 52 öre/kwh. VKB:s medlemmar har betalat ca 45 öre/kwh i snitt under perioden.

Öresundskraft har erbjudit förlängning av avtalet under 3 år, och som tidigare har VKB förhandlat bort den fasta årsavgiften på 340 kr, dvs. 1020 kr under perioden.

Förutsättning för att få teckna avtalet är medlemskap i VKB. Ett stort problem för styrelsen har varit, att varje år förvissa sig om att alla hushåll med elavtalet har erlagt årsavgiften. VKB:s kassör har i år, 2010, funnit att det saknas 200 medlemsavgifter från Vikenbor med avtalet. Av den anledningen och mot bakgrund av besparingen ovan skall alla, som tecknar avtalet för nästa period, betala medlemsavgiften för alla 3 åren, dvs. 600 kr, i samband med att avtalet tecknas.

Med detta nummer av Byaluren medföljer ett avtalsformulär och inbetalningskort. Var och en fyller i sina abonnentuppgifter och betalar 600 kr. Formuläret och kvittot skickas, eller lämnas till VKB styrelse, som kontrasignerar att avgiften är erlagd, och därefter skickar vi det till Öresundskraft.

Inflyttade under perioden kan när som helst ansluta till avtalet genom att höra av sig till styrelsen, eller ta del av information på hemsidan, www.vikensbyaforening.se

Den som ev. flyttar från Viken kan överlåta sitt medlemskap till sin efterträdare. VKB kallade till medlemsmöte torsdagen den 7 oktober. Där medverkade Öresundskraft med information och genom att svara på frågor.

För styrelsen i Vikens Kultur- och Byaförening

Tuve Nilsson
ORDFÖRANDE

Ny adress till vår hemsida!
www.vikensbyaförening.se

Det är den nya adressen och där hittar du massor av information om Viken – både aktuell och i form av arkiv och protokoll på det vi gjort tidigare.

Har du varit inne och tittat, då vet du, men vi tror att många av Vikens invånare inte ens vet om att sidan finns.

Förutom att kunna läsa alla senare nummer av Byaluren som pdf kan du se utdrag ur alla Byalurar från #1 till #33.

Upplevelser

Du kan på hemsidan också göra en trädgårdsrunda på Paul Jönska gården. Rundan är uppbyggd så att du väljer platser i kartan och får se vackra bilder därifrån.

För att alla ska kunna upptäcka Viken på ett trevligt och omväxlande sätt har VKB tagit fram tre kulturslingor som man kan promenera efter i sin egen takt. På hemsidan finns kartor, bilder och texter till de tre Vikenpromenaderna att skriva ut.

Du kan välja mellan promenad Nord, promenad Centrum och promenad Syd.

Massor av fakta om Sophiamöllan och Sjöfartsmuséet finns där också. Bland annat kan du se bilder från tio av Sjöfartsmuséets tidigare utställningar.

Har du missat Valborgsfirandet, Nationaldagen eller Vikenfesten så kan du ändå uppleva lite av dem genom att på sidan titta på bilder eller filmer och lyssna på talen vid tillfällena.

Just nu kan du tex. läsa alla detaljer om det aktuella elavtalet på hemsidan.

Clasgöran Strömgren

Ett stort missförstånd

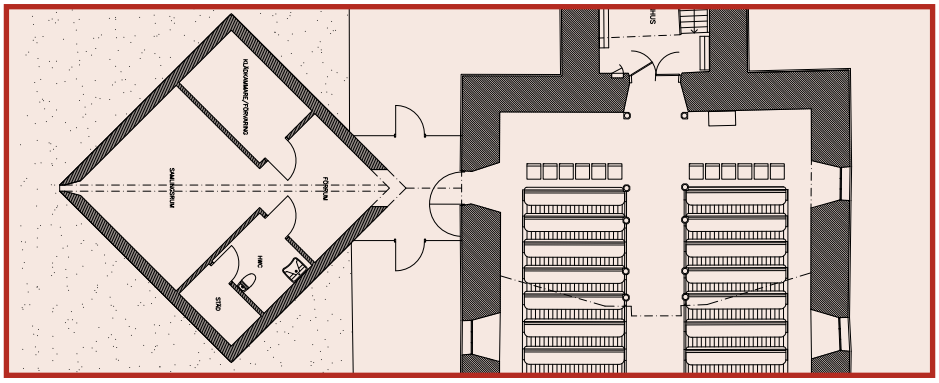

Detalj av planskiss från Wikerstål Arkitekter

Ett missförstånd. Ja. Ibland uppstår lätt missförstånd, därför att det ibland ter sig naturligare att prata om det praktiskt nödvändiga än de värden, som inte riktigt går att ta på.

Därför kom tidningsartikeln i Helsingborgs Dagblad, om tillbyggnaden till Vikens Kyrka, att i hög grad handla om en toalett. Den tyckte många var onödigt stor, med all rätt, om det bara handlat om en toalett. Sanningen är, att det till viss del handlar om en toalett, en praktisk nödvändighet, men att tillbyggnaden framförallt kommer att få ett stort värde för gemenskapen inom församlingen i Viken.

Chansen att på ett otvunget sätt träffas, kanske både före och efter gudstjänsten, var ett av skälen, men ett annat viktigt skäl var möjligheten att på ett naturligt sätt skapa en mötesplats inför bröllop, dop och begravningar.

Stort behov av denna lokal

Det har också sedan lång tid funnits ett behov för kyrkans körer att ha en samlingsplats för avkoppling och kraftsamling inför kyrkans konserter. Byggnaden skall både harmoniera och kontrastera i sin relation till kyrkobyggnaden. Takets beklädnad är hämtad från kyrktornets material och vinklarna stämmer bl a med takvinkeln på sakristian. Fin harmoni med kontraster. Kyrkan visade på Vikenfesten hur det hela kommer att se ut. För den intresserade finns här ritningen en gång till. Vän av ordning ställer sig förstås frågan om Vikens Församling verkligen har råd?

För det första är det viktigt att framhålla att hela Viken växer och att detta även påverkar kyrkan positivt. Inte enbart för att fler människor ”lite” automatiskt blir medlemmar utan också för att nya medlemmar aktivt söker sig tillbaka till kyrkan.

Vikens Församling är dessutom lyckligt lottad och kan genom avkastningen på kyrkans fond, Peterssonska Familjefonden, finansiera hela eller stora delar av den aktuella investeringen.

Kjell

I morse när jag vaknade var gräset grönt.

Och kanske håller färgen i sig tills detta nummer sitter i era händer och det vore väl skönt, även om sommaren har sin tjusning så har hösten det också.

Förra hösten skrev jag om alla som ville dela med sig av sina äpplen, men aldrig fick dela med sig för alla hade så mycket äpplen.

I år är det inte så mycket frukt. I varje fall inte i vår trädgård, men i år är det ingen som velat dela med sig. Ibland blir det lite konstigt.

Från det ena till det andra. Ryktet brukar sprida sig att nya numret av Byaluren är ute. Byaluren är tidningen som bekostas av Vikens Kultur- och Byaförening, och som alla får eller ska få i Viken.

Vi hade lite bekymmer i våras. Några fick inte tidningen. Gör oss tjänsten att höra av er om ni inte får Byaluren. Den finns att hämta på Biblioteket.

Vi fortsätter i detta nummer med vasstaken. Vi berättar en spännande historia om hur Måns Bengtsson tog sig över isen 1762. Hans släkting berättar historien.

Förra numret skrev vi om fisken i Niagara. Nu skriver vi om fåglarna i Viken, Niclas har varit ”i stan” för en TV inspelning och det blir ett reportage. Lite spännande om ett korkhus. Kyrkan i Viken satsar när andra kyrkor drar ner. Om den mer materiella satsningen kan ni också läsa. Och om höstens program.

Viken börjar leva upp kring Valborg och Olof Engvall påminde oss i sitt tal om värdet av vårt vackra Viken och Magnus Ramberg talade kring ”nationaldagsbegreppet” på ett utmärkt sätt som vanligt. Jag rekommenderar er som inte kunde vara med att gå in på VKB:s hemsida och läsa vad de hade att berätta. Så blir det lite bilder och annat om Vikenfesten. Vi har skrivit om den belönade hemsidan. En av få hemsidor som alltid är uppdaterad och lite mer om den och den nya ”adressen”

Sedan ska vi inte glömma rapporterna från föreningarna – spännande saker både om Paul Jönska Gården, Sjöfartsmuséet och Sophiamöllan.

Kjell

PS. … och sedan, 24 augusti, hände det. Halva Fritidens brygga raserad och halva Lisas, så man ska vara försiktigt med sina uttalanden. DS.

Vasstak, tjärade tak, tak med ”Höganäspannor” mm. – Historiskt perspektiv

FOTO SAMTLIGA BILDER: BERTIL LINDFORS

I en beskrivning från början av 1800- talet kan man läsa att Viken var ”ett stort fiskeläge med rödmålade hus med halmtak och så låga att man kunde nå taket med handen”.
I Skåne och Danmark fanns en lång tradition att täcka stugors och gårdars tak med halm. Nästan uteslutande använde man sig här av långhalm av råg. I Viken liksom på flera andra fiskelägen utefter kusten kom emellertid också vass till användning vid taktäckning. Man kompletterade med vass eftersom halmen inte utgjorde någon stor restprodukt där den dominerande verksamheten bestod av fiske. Vass användes tidigt i Viken och i beskrivningar från 1700-talet läser man att de små låga lerklinade korsvirkesstugorna hade halm- och vasstak. Vassen tog man bland annat från ”Jutalyckan” som var en sankäng nedanför gamla kyrkogården.

Man noterade år 1897 att av Vikens 219 boningshus var 52 täckta med halm, dvs. vart fjärde hus. 23 hade tegeltak, 22 papptak och 22 hade spåntak.

Stig Ewaldson

Andra typiska tak i Viken

Spåntak var billigt

Spånor, sådana som Sophiamöllan och kyrkans torn är klädda med, användes förr till tak. Sådana spåntak ser man inte längre även om man ibland fortfarande upptäcker dem som undertak till gamla panntak när man ska renovera.

Spåntaken var billigare men mer arbetskrävande att lägga än papptaken.

Tjärpappstak, en ersättare

Papptak av den gamla typen lades utanpå brädor och blev en utmärkt ersättare till de gamla halm- och vasstaken och ett billigt och väl fungerande tak, även om det måste tjäras ganska ofta för att hålla tätt. Idag läggs sådana tak ofta på gamla hus och uthus men nu med betydligt högre pappkvalitéer.

Tegeltak från Höganäs

Många hus fick från 1850-talet och framåt tegeltak och då med den vackra ”Höganäspannan”.

Liknande enkupiga gulrödflammiga pannor tillverkades på många ställen runt Skånes kuster. Åtskilliga gamla hus har på senare år utanpå papptaken fått dessa vackra antika pannor. De kan vara upp till 150 år gamla och fortfarande lika hållbara.

Dyra har de blivit om de överhuvudtaget går att uppbringa idag. Många ångrar att de kastat sina gamla ”Höganäspannor” i stället för att sälja dem till personer som håller på med ombyggnader av gamla hus och på så sätt bevara dem till eftervärlden.

Ja, åtskilliga spännande och vackra tak, både gamla och nya, finns i Viken och det upptäcker du snart bara du höjer blicken.

Gör det till en vana på promenaden!

Bertil Lindfors

Leif och Michael Wiberg är Skånetak

Leif intresserade sig tidigt för vasstaksläggning och gick först i lära hos danske takläggaren Hans Hansen från Gilleleje.

Hansen hade sedan slutet av 40-talet täckt ett 30-tal tak i Viken men började bli till åren och drog sig tillbaks som 73-åring just som Leif hade lärt hantverket. Sedan dess har Leif Wiberg och så småningom tillsammans med sonen Michael täckt åtskilliga hus i Viken. Och på många andra ställen i Skåne också för den delen.

Arbetet består ju inte endast av att täcka hela tak. Ett tak beräknas hålla ca 50 år och under den tiden är det även aktuellt att ”rygga om” ungefär vart tionde år. Då läggs ny råg- eller linhalm längs hela takåsen och kanske behöver man byta några ”ryggaträ” samtidigt.

Här och där behöver gamla tak lagas efter någon storm eller efter att fåglarna, främst skator, dragit ut ett fång vasstrån för att ha till bobygge.

Apropå att ett vasstak ligger omkring 50 år frågade jag en gång Hans Hansen hur länge ett vasstak varade.”Jag kan lätt ge en garanti på minst 70 år eftersom jag själv är 72”, svarade han med ett smil.

Bertil Lindfors

SKÅNE TAK
Mikael 070 - 699 65 25
Leif 042 - 23 72 28

Våra flygande vänner i Viken

Intresset för fåglar ökar ständigt i Sverige. Från att tidigare ha varit en smått nördig sysselsättning för ett fåtal, samlas idag tusentals människor runt till exempel Hornborgasjön för att beskåda det makalösa skådespelet när över 16.000 tranor rastar där på våren.

Koltrasten och de övriga fågelbilderna (utom ålakrågan) är publicerade med © Steve Dahlfors

Öland och Falsterbo har också massor av besökare när fåglarna förflyttar sig vår och höst. Det ordnas fågelskådningar på många platser i Sverige, bland annat på Fredriksdal, som lockar många utrustade med kikare och kameror, ivriga att lära mer. Men även i vår lilla by händer det massor i vår rika fågelvärld under hela året, och kanske kan det vara intressant för Byalurens läsare att få veta vad vi kan få se här i Viken.

Inför min artikel träffar jag Christer Sjögren, inbiten ornitolog, vid familjens köksbord i huset på Bygatan. Christer (veterinär, professor och läkemedelsforskare för flera världskända företag) vet allt om fåglar och då menar jag verkligen ALLT! Inte bara kan han identifiera vilken fågel som helst på utseendet, utan han kan artbestämma utifrån varje fågels läte. Varje ”jupp, schryt, zipp, tji, tji, tji, tji…” (beskrivningar hämtade från en fågelbok!) som hörs från fåglar i buskar och träd, fixar Christer med lätthet.

Tidigt intresse för fåglar

Christers fågelintresse startade redan i tonåren i Falköping och målet var att lära sig allt om alla fåglar. Han är ingen artjägare som reser miltals för att en ovanlig fågel skådats någonstans i Sverige, utan han njuter av återseendets glädje varje år och den mångfald naturen bjuder på här och nu.

Men det är klart att får han syn på en verklig raritet stiger adrenalinnivån. Flera gånger varje år är han och hustrun Christina ute och fågelskådar, plus att de alltid har koll på vad som händer i trädgården.

Efter att ha intervjuat honom känner jag mig sålunda mogen att förmedla mina egna iakttagelser och funderingar.

Vinter och Vår i Viken

I trädgårdarna

En av våra mest kända övervintrande fåglar är **Koltrasten.** Min egen erfarenhet är att den verkar flytta in i en trädgård och bosätta sig där. Vår trädgård verkar vara extra poppis med flera fågelbad och tät grönska att bygga bo i. Dessutom serveras mat när det är kallt. Vissa bistra morgnar den gångna vintern har det suttit minst 5 huttrande, bollformade koltrastar och vänta på frukost. Den underbara sången från hanarna under våren slår det mesta.

Bergfinken är egentligen bofast i Norrland men har sökt sig söderut för att finna föda. I år räknar man med mer än en miljon fåglar som övervintrar i våra trakter. Den har en orange/rostbeige färg på bröstet med vingband i vitt och vitt även på gumpen. Det har aldrig varit så många bergfinkar runt fågelbordet som i år. Eller rättare sagt under fågelbordet. Älsklingsrätten är annars bokollon.

Sädesärlan är en vanlig fågel i våra städer och även längs stranden. Den tycker om öppna ytor, men kommer ofta till min trädgård för att dricka vatten och bada i dammen. Den övervintrar sällan hos oss.

Runt fågelbordet

En av de vanligaste fåglarna runt fågelborden i Viken är **Talgoxen.** Denna tuffa lilla pippi kan bli mycket tam. På Fredriksdal har jag träffat talgoxar som hängt upp och ned i gren ovanför mitt huvud för att tigga godbitar. Redan i januari kan man soliga dagar höra talgoxen sjunga. Den gillar oljerika frön och talgbollar – det hörs på namnet - men smaskar i sig larver och andra smådjur under häckningstiden. Honan har ett smalare svart band utmed bröstet än hanen. Den har invandrat till Sverige i stor skala bland annat från Ryssland.

Bofinken är en av våra vanligaste fåglar och hanen känns lätt igen på det vackra rostrosa bröstet. Honan är lite mer oansenlig, men både hane och hona har vita band på vingarna. Den flyttar, ofta tillsammans med kompisen bergfinken, till sydliga trakter i oktober och kommer tillbaka i mars. Bofinkar som övervintrar i Sverige är oftast hanar.

Blåmesen, som i våra trakter övervintrar, är en riktig liten sötnos med sina fina färger och den lilla blå punkfrisyren på huvudet. Den är liten och har en kort knubbig kropp. Benen är mycket starka vilket gör att den kan klänga sig fast som en akrobat vid kvistar och undersidan av grenar.

Detta är en fågel som nästan alla känner igen. Den häckar gärna i våra trädgårdar och är en trägen gäst vid fågelborden. Sången är enkel, men ljuvligt silverklar och med många variationer.

Grönfinken har mer eller mindre tvingats in till våra trädgårdar och fågelbord eftersom moderna odlingsmetoder lämnar alltför lite frö kvar på åkrarna. Grönfinkarna är tuffa och knuffar ofta bort blåmesar och talgoxar från matbordet.

Gråsparven minskar dramatisk i Sverige – varför vet ingen riktigt. Den har alltid hållit sig nära människor och ibland upplevts som en riktig plåga när den propsar på att få smaka på ditt fikabröd. Den föredrar byar, torg, parker och trädgårdar. I Skåne kallas den ”pjodd” – ett samlingsnamn för diverse sparvar och finkar.

Rödhaken är en riktig ensamvarg men kommer ofta på besök i trädgården och pickar lite på marken runt fågelbordet. Det är en otroligt söt liten fågel med sitt vackra röda bröst och duniga grå fjädrar. Den sjunger på hösten då de flesta andra arter är tysta. Rödhakar är kända för att placera sina bon på de mest mystiska ställen, från gamla brevlådor till en tom burk i ett dike.

Mer eller mindre sällsynta

Gärdsmygen är en liten kär besökare i trädgården på jakt efter en och annan

spindel bland travar av gamla blomkrukor och trädgårdsredskap. Hur kall vintern än är bryr den sig inte om godbitarna på fågelbordet. Gärdsmygen är ännu mindre än blåmesen med rostbrun färg och kort stjärt som är uppåtriktad. **Rödstjärten** kom på oväntat besök i min trädgård för första gången i september. Den anländer hit i april. Jag slog upp den i fågelboken och den förekommer i hela Sverige. Vacker var den när den lyfte och den röda stjärten syntes i all sin prakt. Häckar gärna i holkar.

Ett annat oväntat besök var en flock **Sidensvansar** som plockade bär i ett träd under hösten. Det kändes exotiskt att ha denna färgstarka fågel i min egen trädgård på bara några meters håll. Sidensvansen är en gäst från nordliga breddgrader.

Gransångaren kommer rätt tidigt på våren. Den är liten, slank och grönaktig och väldigt lik **Lövsångaren,** som är Sveriges vanligaste fågel. Experterna säger att Gransångarens sång översatt till svenska låter som ”sill salt salt sill …”

Hägern ses ofta vid fälten runt Välinge Innovation men en dag i våras stod den till knäna i min damm för att fånga någon av alla våra fiskar. Det lyckades inte den här gången men fiskarna var traumatiserade i veckor. Vi spände tunna nylontrådar över dammen och det hjälpte verkligen.

Tofsvipan trivs på alla jordbruksmarker, som öppen betesmark och plöjda åkrar, och runt om Vikens Ry finns det massor. Vipan är ett välkommet vårtecken.

Vanliga men oftast inga favoriter

Skator är svåra på att ta koltrastungar, **Råkor** skränar så man kan bli tokig, **Kråkor** och **Kajor** finns det rikligt av men de ska ju också leva. **Duvorna** vankar omkring och smutsar ned, men egentligen är de väldigt vackra. **Hussvalorna** är fenomenala flygare, men det är inte kul när de bygger bo under taknocken ovanför en nyuppsatt markis.

Sandkullen

Vi har den stora turen att bo bredvid Sandkullen och har även en liten allmänning framför huset och det är fantastiskt vad denna lilla bit av mer ”vild” natur kan bidra till fågellivet. Många fåglar av olika slag håller till här och ibland kommer de pilande och tar en slurk vatten i vår damm. Många år bodde där ett fasanpar, näktergalen sjöng och en dag tassade en räv förbi på allmänningen. Sandkullen är favoritplats för den vackra **Björktrasten** som gör täta utflykter till allmänningen för att hitta mask. Den har ett väldigt speciellt läte som är en blandning av skrockande, gnisslande och visslande. Den övervintrar ofta i södra Sverige.

Längs stranden

Det är många av oss Vikenbor som går längs stranden och njuter av vår unika kustremsa med dess rika fågelliv. Om man orkar ta sig ända bort till Gråläge kan man se **Havsörnen** ute på revet en kall vinterdag. Där sitter den och väntar på att hugga en and som kanske ser lite hängig ut.

Ålakrågan fotograferad av Olle Bogren

Här finns också **Skarvar,** vars antal växer år från år och som tar mängder av fisk, vilket drabbar både andra fåglar, sälar och även fiskare. Det lokala namnet är **”Ålakråga”**. I Kina har jag sett dem användas som fiskeredskap. De får en snara runt halsen, slängs i vattnet, fångar en fisk, halas upp och sedan kläms den åt runt halsen och fisken kommer upp. Grymt men effektivt.

Strandskatan med sina röda ben har många säkert sett, **Skrattmåsen** med sitt bruna huvud är vanlig. **Knölsvanen,** som har röd näbb och ett vinande läte från vingarna när den flyger, häckar här medan **Sångsvanen,** som har en gul näbb och ett mycket melodiöst och vackert läte, rastar och sträcker förbi. **Rödbenan** har ett typiskt läte som låter lite som ”tjut, tjut, tjut… och den är lätt att känna igen med sina röda ben.

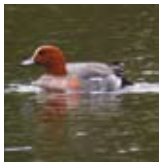

Bläsanden, mörkbrun i färgen, samlas i stora flockar och fyller luften med skarpa, gälla visslingar. **Gräsanden**, kanske den mest välkända av änderna, och kanske även den vackraste av alla vildfåglar kvackar och vänder upp stjärten när de letar efter föda.

På stranden kan man också få syn på **Strandpipare,** med sina svarta och vita teckningar på huvud och bröst**.** De häckar på grus eller sand, och är ständigt oroliga att någon mås skall ta deras ungar.

Fågelsträck och Rovfåglar

I april kan vi se **Ejdern** som i tusental flyger runt Skåne vattenvägen för att komma till ostkusten för att häcka. Det vore genare att ta landvägen kan man tycka, men det anser inte Ejdern. Ofta ser vi också formationer av **Kanadagäss,** en inplanterad fågel som ökar oroväckande. I mars kommer sträck av **Tranor** på väg mot Hornborgarsjön**. Rovfåglar** sträcker i backen upp mot Christinelund. **Tornfalken** är stationär mellan Gråläge och Viken och står ofta och ryttlar över åkrarna i jakt på en saftig mus. Den stora, bruna **Ormvråken** sitter lugnt på en stolpe och väntar på sin lunch i form av ett överkört djur.

Fågelskådning i Viken med Christer Sjögren som guide

Söndagen den 16 januari, 10.00 – 13.00, är du varmt välkommen att själv uppleva fågellivet längs stranden tillsammans med Christer som superkunnig guide. Samling på Hamnplanen 9.50. Klä dig varmt och ta med varm dryck och gärna en kikare. Skaffa gärna också en fågelguide – de reas ofta – och det är kul att kunna slå upp och läsa mer hemma i lugn och ro.

Anmälan till Katarina Trohammar. e.katarina.trohammar@telia.com eller på telefon 042 – 23 64 29 senast den 14/1

Välkomna!

Katarina Trohammar

P.S Fler fina fågelbilder av Steve Dahlfors, alla i stort format, finns på Sveriges Ornitologiska Förenings hemsida www.sofnet.org

Klipska Vikenmåsar!

Nedanför norra delen av Vikens golfbana ligger inbäddat i strandrågen ett ”Per Albin-linjen-fort”.

På det platta betongtaket ligger det alltid mycket krossade blåmusselskal. Varför det? Jo, det är så att måsarna letar upp levande blåmusslor i strandkanten, fångar dom och tar dem med på en flygtur upp över det hårda fortet där dom släpps ner och skalet krossas i fallet mot betongen. Muskeln som smakar godis, även för måsar, blottas och Voila, lunchen serverad!! Inte dumt uträknat.

Enligt en i närheten boende vän har detta sätt att komma åt godiset ökat markant de senaste åren.

Olle Bogren

Sundstur med skonarenVEGA

FOTO FRÅN HEMSIDAN

Den nyrenoverade skonaren VEGA

Söndagen den 26 juli gjorde sex inbjudna medlemmar från Vikens Sjöfartsmuséum en sundstur med tremastskonaren VEGA, byggd 1909 i Viken. För oss på sjöfartsmuséet var det naturligtvis en sann upplevelse att få trampa däcket på en skuta med anknytning till Viken. För övrigt medföljde ett 30-tal personer.

VEGA besökte Höganäs hamn under några dagar i juli och hade angjort vid malmkajen. På lördagen visades fartyget för besökare och på söndagen gjordes sundsturen.

Vi gick ombord vid 10-tiden och överlämnade till skepparen Egil Bergström och hans fru Kerstin ett häfte med de uppgifter och foton av VEGA som finns på Vikens Sjöfarts-muséum samt en bok av Bror Malmsten.

Innan avseglingen berättade Bergström medryckande om fartygets öden och arbetet med att restaurera skutan samt problem med det ekonomiska.

En sammanfattning lyder: Byggdes 1909 i Viken under ledning av Janne Hagerman för ett partrederi i Lerberget.

Överfördes 1932 till Höganäs. Fick motor 1933. Hemmahörande i Skärhamn från 1937. Hamnade 1967 i Stockholm som lustfartyg. Efter bristande underhåll sjönk skutan 1985 vid kaj i Stockholm.

Bärgades samma år och skänktes till Stiftelsen Människan och Havet / Erik Bergström. Fördes till Gamleby.

Togs upp på en nyanlagd slip. En brand året därpå sinkade arbetet. Först 2006 kunde VEGA sjösättas efter åtskilliga tusen timmars arbete som till stor del utfördes med frivilliga krafter.

Mycket nytt material

Ca 85% av skonerten har bytts ut mot nytt material. Endast köl, akterstäv och delar av akterskrovet finns kvar av det ursprungliga fartyget. Efter riggning, inredning, installationer och detaljarbeten kunde VEGA göra sin andra jungfruresa i juni 2008 och genomförde sedan ett antal charterresor. Så var det då år 2010 dags för ett besök i Höganäs hamn, eftersom Vikens hamn numera är för grund för fartyget.

Efter Bergströms information tog han styrratten, motorn startades och med en ungdomlig sjömansbesättning, med bl a en tonårsflicka som jungman, styrdes VEGA ut ur Höganäs hamn. Väl ute på öppet vatten slogs motorn av och alla segel hissades. Medföljande fick gärna hjälpa till. Många kände sig manade och drog i tackel och tåg av hjärtans lust. Vädergudarna var på gott humör och bjöd på sol och vind. Färden gick för fulla segel söderut. Bogvattnets brus och lek kring förstäven hördes nu mera markant när motorn var avslagen.

”Svängigt” lunchmöte

Vid middagstid serverades soppa och bröd med pålägg. Lunchen avnjöts på däck och de flesta hade lite problem med intaget då VEGA dansade ”gungeligung” i vågorna. Men så ska det va´ på sjön!

Ett besök gjordes i fartygets f.d. lastrum som nu var utrustat med långbord för måltider och samvaro. Här fanns också en välutrustad kabyss där soppan tillagats. Tidningsurklipp om fartyget fanns på en vägg och en bordsmonter visade genomskärningar av detaljarbeten av fartygets byggnation. Ett bildspel om fartyget kunde beskådas via dator.

I höjd med Domsten, men på danska sidan av sundet vände VEGA och färden styrdes åter mot Höganäs. Vid 2-tiden, strax före inseglingsrännan bärgades seglen och beslogs av både besättning och villiga medresenärer. Motorn startades och en kvart senare angjordes kajen i Höganäs hamn. Vi gungade iland som sjömän brukar. Efter en stund upphörde gungandet och vi var åter ”landkrabbor”, men en erfarenhet rikare.

Vill du veta mer om VEGA? Gå via datorn in på www.skonarenvega.se. Här finns både foton och text.

Kjell Lundström
VIKENS SJÖFARTSMUSÉUM

FOTO: BERTIL LINDFORS

Stäv och bogspröt i Höganäs hamn

Udda fynd och massor av skräp när stranden städades

På försommaren drog 70 elever i klass 7 på Vikenskolan ut för att rensa stranden från allt skräp på sträckan mellan Grå Läge och Golfbanan vid Lerberget.
Det var en av föräldrarna, Patrik Björklund, som kom på idén att be företagare i Viken om ett sponsorbidrag på 2.500 kr och 10 företag ställde upp för detta goda ändamål.

Och aldrig har väl stranden städats så ordentligt, berättar Viveka Björklund, som organiserade städdagen. Barnen gick som dammsugare med sina gripklor i högsta hugg och plockade fimpar, burkar, frigolitbitar, plastpåsar och fågelskelett. Även några udda fynd gjordes som en svart stövel och en öronmuff. En liten pristävling ordnades också om finaste, fulaste och äckligaste fyndet, vilket höjde rolighetsfaktorn betydligt. Lite lön för mödan tyckte föräldrarna det var dags för, efter städtimmarna på stranden, så senare på kvällen fixades ett roligt Disco för hela klassen på Barbord med DJ, häftig musik och fräck belysning sponsrad av Fremlab. Alla hade verkligen hur kul som helst.

Alla barnen känner att de har gjort en bra sak för Viken och tycker att folk är alldeles för slarviga när de bara lämnar fimpar och annat äckligt efter sig.

FOTO: NIKLAS GUSTAVSSON

Från vänster:Linn Borell, Emmy Hammerfelt, Julia Bencke, Elsa Björklund och Hedvig Bodin.

Sponsorpengarna har gått till klasskassan och skall användas till en resa – vart den ska gå är ännu inte bestämt. Kassan har barnen jobbat ihop ända sedan 6:an med till exempel försäljning av bullar, kakor och andra godsaker på julmarknaden i Viken. Klassen har också ordnat med Disco i skolan för alla andra barn på Vikenskolan.

75 barn i klassen – går det?

Barnen går nu i 8:an och när Viveka berättar hur många de är blir jag paff för nog har man läst om alltför stora klasser – men 75 elever i samma klass! Det fungerar mycket bra, säger Viveka.

Den stora gruppen är indelad i 5 mentorsgrupper och ingen av grupperna har fler än 20 elever. De undervisas av olika lärare beroende på vilket ämne de har. Viveka är en av 5 klassföräldrar som har en tät kontakt med skolan. Klassföräldrarna ordnar med träffar med övriga föräldrar i klassen för att hålla bra kontakt med varandra och främst arbeta preventivt med ANT-frågor (Alkohol, Narkotika, Tobak) – en nog så aktuell fråga när barnen nu har kommit in i tonåren.

Det är imponerande med ett så stort föräldraengagemang trots familjernas stressiga tillvaro.

Katarina Trohammar

Företag som ställde upp och sponsrade städningen: Barbord, Bodin Kommunikation, Carlin & Company, Fremlab, Helene Fernström, ND-Produkter, Per i Viken, Sparbanken Finn, Svenska Stålgruppen och Valvet. Tack alla!

Valvet

KUNSKAP • ANSVAR • ENGAGEMANG

BESÖK VALVET.SE

Ett hem är ingenting du får.

Det är någonting du skapar. Ibland tillsammans med familjen. Ibland på egen hand. Gemensamt, är tillfredsställelsen av att komma hem till en plats där du kan vara dig själv. En plats där du hör hemma.

På Valvet Mäklarfirma förmedlar vi inte bara en bostad. Vi hittar rätt läge. Och rätt känsla.

Vår erfarenhet tar dig dit. Vi lyssnar på dina önskemål, och kan med van hand guida dig igenom en av de stora affärerna i ditt liv.

Tryggt, säkert och engagerat.

Vi finns på Bygatan 28 i Viken. Det ger dig som redan bor eller vill bo i Kullabygden, fördelar vi gärna berättar mer om.

Kom in till oss, besök vår hemsida eller slå oss en signal.

Håkan Wærnér
Håkan Wærnér
Reg fastighetsmäklare
Tfn: 042-28 75 82/0708-50 16 17

Patrick Engström
Patrick Engström
Reg fastighetsmäklare
Tfn: 042-28 75 76/ 0708-27 16 16

Valvet Mäklarfirma • Bygatan 28, Viken/Fågelsångsgatan 4, Helsingborg • Telefon 042 12 16 16 • Fax 042 12 16 03 • E-post valvet@valvet.se

Vikenfest

Vikenfesten utvecklas varsamt för varje år och i år var det nog den bästa festen sedan den fick den här formen. En annan layout för marknadsstånden. Musiken mitt på marknaden på en scen som gjorde att de både sågs och hördes.

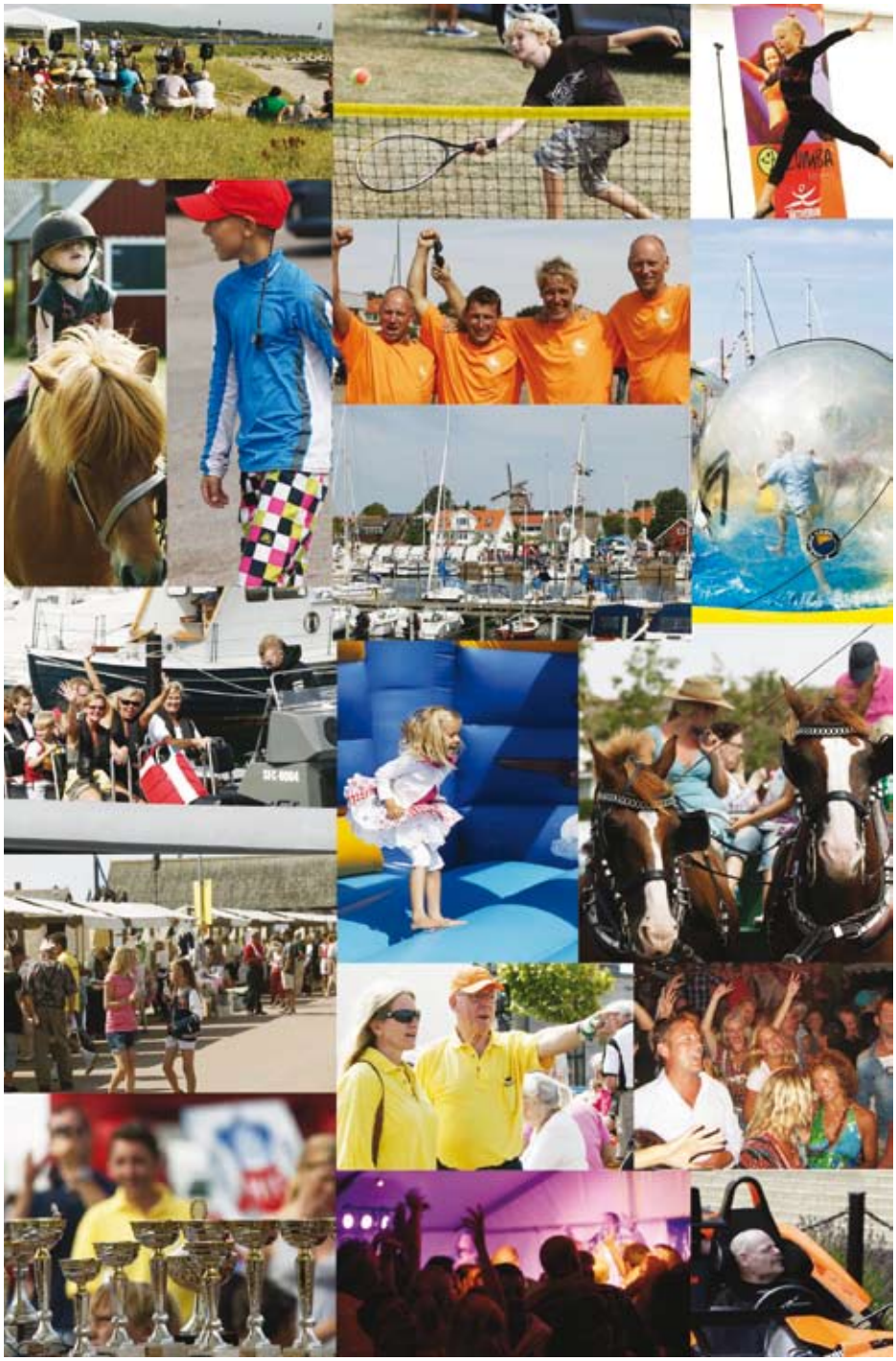

Det som är så intressant är att det finns aktiviteter för alla människor. De mycket unga och de lite äldre. Glada och positiva människor som småpratade med varandra precis som det skall vara på Vikenfesten, festen för vikenborna.

Några rekord slogs, bl a har aldrig så många åkt en tur med ribb-båtarna. Det var högre tryck på fotbollen och smasharna satt som en smäck.

Det jag tycker är viktigt är också att våra marknadsstånd helt domineras av människor från byn.

Men festen började redan på fredagskvällen med kräftskivan. Närmare 200 personer åt och drack. Underbara kräftor och tillräckligt stora. Som vanligt måste man ha synpunkter. Är det kräftskiva och allsång så måste vi nog ta fram lite snapsvisor och lite allsångslåtar för att det ska bli just en kräftskiva med allsång.

Många arrangörer

Ungdomsgruppen gjorde som vanligt ett mycket bra jobb med de arrangemang de svarade för och talangjakten var ett nytt spännande inslag som kommer att växa nästa år, när man kan ladda hela vintern.

Kyrkan dök upp med sin livsfarliga traktor och delade ut ”livets vatten” och i pausen mellan marknaden och kvällens evenemang hann man dessutom med en andakt på stranden. 65 personer kom. Några hade åkt från Örkelljunga och några från Svalöv och sittande på stranden där valborgsmässoelden brukar brinna fick man njuta av kloka ord, härlig musik och en underbar eftermiddagssol.

Någon sa att festtälten var 50% större i år. Men vad hjälpte det. Tältet blev fullt också i år och som vanligt lite klagomål när det gällde dansgolvet. Såväl kräftskivan som festkvällen på lördagen blev en succé, mycket tack vare Barbords värdskap.

Allt var möjligt tack vare generösa sponsorer, en duktig festgeneral, en bra speaker och bakom allt detta ett 100-tal människor som dragit strå till stacken vad gäller fotbollen, tennisen och seglingen.

Och tro det eller ej. Redan kl 08.00 på söndagsmorgonen fanns inte en prilla, cigarettfimp, eller flaska kvar. Ingen kunde ana att det varit fest i hamnen. Ett stort tack till de viktiga osynliga krafterna.

Kjell

TACK VIKEN!

…för att vi fick nöjet och förtroendet att vara med på Vikenfest-arrangemanget. Vi ser fram mot nästa års festligheter och så ses vi vid Valborg när vi kör igång sommarsäsongen 2011.

RESTAURANG BARBORD

Rapport från Skeppargården

Så är även den ljuva sommaren 2010 till ända och vi på Paul Jönska gården kan se tillbaka på den gångna säsongen med tillfredsställelse.

FOTO: PAULA SALMÉN

Den blommande trädgården med lusthuset och en skymt av havet i fonden.

Den kalla våren gjorde att växtligheten kom sent igång och att blomningen var något sparsammare än den brukar vara under Trädgårdsrundan i början av juni. Men besökarna kom som vanligt i stora skaror och njöt av den vårgrönskande trädgården i den allra första riktiga sommarvärmen.

Och i gengäld blommade våra gammaldags rosor som allra vackrast under våffeldagen till glädje för det rekordstora antalet besökande - sommargäster och vikenbor. När sittplatserna inte räckte inte till, satt man på gräsmattan.

Nytt arrangemang för i år var ”Tusen trädgårdar” - öppna trädgårdar av alla slag i hela landet - som vi deltog i den 8 augusti. Det var en regnig söndag, men många kom ändå och nu prunkade dahliorna.

Många har också varit intresserade av att komma in i huset och höra om familjens spännande historia och gå runt i de välbevarade interiörerna och känna atmosfären av en gången tid.

Vi som arbetar med skeppargården gläder oss åt att det arbete vi lägger ner uppskattas av alla besökare. Det är ett roligt och meningsfullt arbete som ger oss en härlig gemenskap. Men vi blir alla äldre och vi behöver nya yngre krafter som tar vid. Hör av dig om du är intresserad - det finns många olika arbetsuppgifter i både hus och trädgård.

Nu börjar vår höstsäsong med förberedelserna till julmarknaden. Tiden går fort och under den kommande vintern har vi gott hopp om att en rejäl ansiktslyftning ska genomföras på skeppargården då nya grindar kommer att ersätta de gamla, som är i dåligt skick. Så bli inte förvånad om grindarna tidvis kommer att saknas i vinter, de nya ska vara exakta kopior.

Märta Braun

FOTO: HEDVIG CARLIN

Hedvig Carlin och Sasha Hallin

Smash-hit på tennisklubben 2010

Fem tunga nyheter toppade VTKs tennissäsong 2010. Nytt tennisläger, nytt bokningssystem, längre tennisskola, Blixtcup i juni och deltagarrekord på årets Klubbmästerskap.

Enligt uppgift från ordföranden Peter Carlin har ingen annan svensk tennisklubb lika många tenniselever under sommarmånaderna. 300 spelande var nytt rekord för VTK som nu samlar kraft för ett ännu bättre 2011.

2010 var året då det verkligen lossnade för vår tennisklubb. När vi gick in i året hade vi planerat fler nyheter än på mycket länge och det bidrog till årets succé, säger ordförande Peter Carlin till Byaluren.

De senaste åren har alltfler tennisspelare lockats till klubbens gemytliga klubblokal och de tre fina banorna med grus. Ett växande intresse för tennisen och ett växande Viken ger skjuts åt verksamheten som drivs helt ideellt av styrelsen.

Gänget bakom framgången är en skara verkliga tennisentusiaster som spelar hellre än bra. Tillsammans växeldrar vi föreningen framåt och njuter av att se att allt fler upptäcker Vikens fina tennisbanor.

Många tävlingar arrangerade

Under 2010 kom en stor tennisprofil från Viken in i matchen och drog ett stort strå till stacken. Micke Ewaldh, Vikenbo och tidigare tennistränare, arrangerade flera mycket lyckade tävlingar under säsongen. Från Blixtcupen i juni med ett stort antal spelare till arrangemanget av nästan 70 matcher i samband med årets Klubbmästerskap i augusti. En turnering som under en vecka belägrade tennisbanorna och där några mycket stolta Vikenbor kunde spela hem både pris och ära.

Damsingel: Emma Gatmon, **Herrsingel:** Christer Olsson, **Damdubbel:** Victoria Curling-Eriksson / Helena Rosenqvist-Hallin, **Mixeddubbel:** Victoria Curling-Eriksson / Joakim Eriksson

Bland mycket glädjande noteras också att ett tiotal Vikenungdomar under sommaren getts ett utvecklande sommarjobb på klubben. Något som görs möjligt av bland annat generösa sponsorer som Kullaflyg och advokatfirman Lindahl. Utöver behövliga investeringar kunde VTK äntligen lansera ett nytt bokningssystem över internet.

Med ett helt nytt och elektroniskt bokningssystem var det enklare än någon gång tidigare att boka en tennistid. Det enda negativa med säsongen 2010 är egentligen att det ofta var helt fullt på banorna. Men det är ett bekymmer som vi är stolta över förstås, avslutar Peter Carlin, ordförande Vikens Tennisklubb.

Olof Engvall
STYRELSEORDFÖRANDE VTK

FOTO: HEDVIG CARLIN

Peter Carlin och Magnus Ramberg på banan.

Över isen 1762

I Kullabygd 1999 kan man läsa en intressant och välskriven text om pesten i Viken i början på 1700-talet.* Om vi åter tar oss till detta århundrade, närmare bestämt till vintern 1762, är pesten bortblåst med vinden.

Människorna i Viken har dock inte glömt bort liemannens framfart. Man pratar fortfarande om en tid då soldater spärrade av pestsmittade gårdar, och om pestsmittade hus som blev utmärkta av vita kors.

Om vi tar oss tillbaka till denna tid, då prästens ord var lag, begravs fortfarande rånare och tjuvar utanför kyrkogården. De begravs i ovigd jord på samma sätt som de som gått bort i pesten.

I januari 1762 träffar vi på en förfader till mig. Hans namn är Måns Bengtsson, född i Viken den 3 februari 1732 och han ska snart fylla 30 år. Måns Bengtsson har ett farligt yrke. Han är ”postridare” och har en egen häst som heter Tapper.

Strapatsfyllt jobb

Som postiljon är Måns vardag fylld av strapatser och han är väl bekant med vad som hände fem år tidigare, 1757, då en postridare blev rånmördad mellan Margaretetorp och Östra Karup (än i dag lär det finnas en minnessten på denna plats). En januaridag får Måns Bengtsson ett farligt uppdrag av rådman Meissner i Helsingborg. Han vill att Måns ska ta sig över den frusna isen till Danmark:

- Min käre Måns. Jag har en postförsändelse som du måste ta över till Dannemarck. Öhresund ligger ju fruset och vi ha inte på flera dagar haft någon förbindelse med Helsingöhr. Tror du, att du skulle kunna ta dig över dit på isen och sedan få med dig hem en stor summa penningar?

Måns funderade noga när han hört rådmannens ord. Det var sedan länge bestämt att en postiljon inte fick ta med sig brev eller paket som innehöll ”gods, penningar eller klenodier”, men det fanns ett tillägg med lydelsen ”uden pass sin egen eventyr”. Under de senaste 20 åren hade Bancosedlar fått skickas, men nu hade detta stoppats på grund av de rån som ägde rum på postryttarna.

Liten men orädd

Måns var inte den som var rädd av sig. Han var i och för sig ganska liten, men var erkänt stark. Han accepterade uppdraget och begav sig iväg över isen. Denna gång utan sin häst Tapper. Det var bistert kallt. Klädedräkten var inte den bästa, men vantarna som hans mor hade stickat åt honom var varma. Solen sken och isen låg som en spegel framför honom och ett Danmark som låg fyra-fem kilometer bort; ett grannland som hans far kom ifrån.

Hans far, Bengt Michelsen, var nämligen född där i slutet på 1600-talet. I kyrkboken stod det skrivet att hans far kom ”från den andra sidan”, som om han kom från helvetet själv.

Måns ärende blev uträttat. Efter övernattning var det dags att återvända till fots. Denna gång hade han en stor summa penningar med sig, som låg väl förvarade i en låst postväska av läder. Nyckeln till denna hade han stoppat i fickan som var inbäddat i bockskinn.

När Måns hade kommit ut på isen märkte han att någon var bakom honom. Först fäste han sig inte så mycket vid detta, men främlingen kom närmare och närmare honom. Måns blev fundersam. Det var väl inte en dansk som var ute efter penningarna som han hade i väskan? Dessa skulle ju rådman Meissner ha, och dem släppte han inte ifrån sig så länge han kunde försvara sig. Han tog ut stegen och ökade takten, men mannen bakom honom gjorde detsamma. Måns började småspringa, men det gjorde förföljaren också. Måns stannade och frågade vad främlingen ville.

- De ma gi mej tasken, sa mannen med bestämd röst.

Måns tog fram nyckeln ur fickan, men lämnade den inte till den främmande mannen. Istället gav han mannen ett kraftigt slag som träffade i närheten av tinningen så att mannen stöp på isen.

Därefter sprang Måns så fort han kunde. När han till slut vände sig om såg han att mannen låg orörlig som en svart säck på isen. Oron gnagde i honom: tänk om slaget varit dödande? Då skulle han bli begravd i ovigd jord bland hedningar och gudlösa utanför kyrkogården.

Nya problem dyker upp

Plötsligt fick han annat att tänka på. Ett oväder var på väg. Molnen hängde gråa och tunga över honom som om molnen försökte trycka ihop luften mot isen.

Och så kom snön.

Måns ökade åter på stegen. En mardröm var att bli snöblind mellan Sverige och Danmark. Att planlöst irra omkring där ensam i ingenmansland. Det blåste och tjöt från alla håll och snön yrde runt omkring honom. Postväskan höll han krampaktigt tryckt mot bröstet för att skydda sig mot den pinande blåsten.

Väderstrecken var inte lätta att hålla reda på och riktningen hade han förlorat, men han gick på känn åt det håll han trodde Helsingborg låg. Tankarna gick till föräldrarna hemma i det vita stenhuset i Viken som säkert var oroliga, inte minst hans gamle far, båtsmannen Bengt Michelsen, som visste att ett oväder till havs inte var att leka med. Men så såg Måns stranden; den svenska stranden och han jublade inombords.

Till rådman Meissner som fick pengarna berättade han om äventyret på isen. Meissner rådde honom att bege sig hem till fiskeläget i Viken och stanna där den närmaste tiden. Måns fick därefter rådet att söka sig längre upp i landet trots att han handlat i självförsvar.

- Ta di häst Tapper med dig, och rid i frid, hade rådmannen Meissner sagt.

Året var 1762.

Johan Rietz

Fil kand och chefredaktör med intresse för Vikens historia och kultur. Han har bland annat skrivit texter om Beredskapsmuseet (”Kanoner mot Danmark”) och dragningen av nya 111:an (”Motorväg i forntidsland). Ovanstående artikel bygger bland annat på Maja Döös forskningar om ”Postridaren på åsen” och ”Släkten Hallberg från Östra Karup”, som lämnat värdefull dokumentation om släkten Hallberg och släkten Rietz. Därutöver kan nämnas litteratur från Postmuseum i Stockholm samt Helsingborgs Museum.

*Pesten på fiskeläget Viken 1711, Kullabygd 1999 av Stig Ewaldson.

Äntligen, äntligen, äntligen...

…säger vi alla med en mun. Skyltningen till Viken blir av!

Jag har pratat med en handfull handlare, som gläds åt beskedet att det blir ett stort antal skyltar på olika platser i Viken, skyltar som vägleder våra gäster med en tydlig karta.

Clasgöran Strömgrens idéskiss från Byaluren #2-07 kanske snart är verklighet.

Ända sedan trafiken tog svängen runt Viken har vi haft det här önskemålet och vi vet att representanter från Viken tidigt tog kontakt med kommunalrådet i ärendet.

Helt enkelt av det enkla skälet att färre kommer till Viken och ingen vill ha ett utarmat Viken. Vilket blir effekten om inte kundunderlaget räcker till. Vi har förstått att först när Vikens Kultur- och Byaförening tillsammans med andra intressenter och Vikens Företagarförening tog ett eget initiativ så blev det verklighet.

Viken behöver besökare

Alla är överens om betydelsen av att så många som möjligt tar svängen inom Viken för att handla livsmedel, köpa presenter, köpa några bakelser och lite blommor och varför inte besöka några av våra många restauranger.

För övrigt är även bensinpriset allt som oftast helt enkelt lägre i Viken. Alla är också överens om att det är viktigt att sänka hastigheten, men att det samtidigt inte ska ske på bekostnad av framkomligheten.

Gröna idéer på gång

Så snart 111:an blir Höganäsvägen kommer tidigare idéer sannolikt att förverkligas med en rondell vid Karlfältsvägen och en vid korsningen där Prästavägen korsar ”Höganäsvägen” och enlig uppgift är detta nära förestående.

För övrigt kan det inte nog betonas att det gäller för oss vikenbor att visa den goda viljan och handla här och äta här.

Speciellt, för vissa, är sommaren ”närande” och vintern ”tärande”. Alla krogarna, som har öppet året runt har bra priser och blommorna i Viken är billigare än i storstaden Helsingborg. Precis som en del annat.

När det gäller en riktigt bra lösning typ den som finns i Höganäs för outlet-området så kommer det i ett första steg att vara svårt eller nästan omöjligt att genomföra så länge kommunen inte äger 111:an genom Viken. Även om en formulering i ett officiellt dokument skapar vissa möjligheter.

Nu håller alla tummarna att de nya skyltarna snart är på plats

Kjell

VIKEN I VÅRA HJÄRTAN!

Viken ligger oss varmt om hjärtat. Under de senaste nio åren har vi förmedlat flest villor mellan köpare och säljare här i byn. Vi lever och bor själva i Viken, vilket vi och våra kunder tycker är en viktig egenskap när man förmedlar bostäder här i byn.

Nu tar vi nästa steg. Vi anställer fler mäklare och flyttar till ny adress. Nu hittar du oss mitt i hjärtat av Viken, närmare bestämt på Bygatan 31. Har du vägarna förbi är du alltid välkommen in och diskutera hur vi tillsammans kan göra din nästa fastighetsaffär till din bästa.

Vill du se vårt aktuella utbud av bostäder som är till salu? Besök vår hemsida www.andersjohansson.se

ANDERS JOHANSSON
FASTIGHETSMÄKLARE 042-238640

Konfirmand i Viken

Mellan 75-80% av våra 14 åringar som bor i Viken väljer att konfirmera sig i vår församling.
Några gör det på annan ort – då det är segling eller annan profilkonfirmationsläsning som efterfrågas. Att så många tar sin tid till att konfirmera sig är något som vi är oerhört stolta över och jobbar stenhårt för att det så skall förbli. Ständigt utvärderar vi vårt arbete och funderar över hur vi ska jobba framöver.

Vi i arbetslaget brukar säga att om vi ledare har roligt så har ungdomarna det också. I varje konfirmandarbetslag är det minst två anställda, varav en skall vara präst och oftast är det flera unga ledare som hjälper till. Det vill säga före detta konfirmander.

Den bästa reklamen som kan ges är den som ungdomarna själva står för. En nöjd konfirmand som får avsluta sin läsning med en härlig konfirmationsgudstjänst, då kyrkan är proppfull med släktingar och vänner, är den bästa goodwill som kan ges.

Det nya, som ni som bor i vår härliga by kommer att upptäcka, är att de ungdomar som finns i våra konfirmationsgrupper kommer ha tröjor på sig där det på ryggen står vilken ”konfagrupp” de tillhör.

Därför kommer här nedan en presentation av de tre olika grupper som ungdomarna har att välja på.

Marie Rehnstam
PRÄST & KONFIRMANDLEDARE

KONFIRMANDFOTO: MARIE REHNSTAM

Wild and Holy april 2010
Vänster: Studerar vad som finns i vårt sund”
Ovan: Hur känns det att klappa en kamel?

Soft and Holy juni 2010
Övre: Mys på lägret. Undre: Baddax

Tough and Holy sep 2010
Övre: Packning för avfärd. Undre: Lite ”holy” information

Wild and Holy
Denna grupp är till för dem som är intresserade av Gud, natur, djur och livets stora frågor. Du bör också vara sugen på lite äventyr eftersom vi kommer att åka på flera läger bland annat till Kolmården.

Soft and Holy
En grupp för dem som har mycket att göra under läsåret, men ändå vill konfirmera sig. Den äger rum de tre första sommarlovsveckorna. Under en av dessa veckor åker vi på ett härligt sommarläger som ger många roliga upplevelser och minnen för livet.

Tough and Holy
Detta är en konfirmandgrupp för dem som gillar äventyr och utmaningar. Man får inte vara rädd för att leva enkelt, sova i det fria och möta naturen. Här är praktik viktigare än teori när vi funderar över Gud och livets mening. Vi paddlar, rider, seglar och blir mer modiga.

Resultat av Kyrkans enkät vid Vikenfesten

Här följer en sammanställning av de enkäter som Kyrkorådet i Viken fick in under Vikenfesten 7 augusti 2010.
Enkäten innehöll följande frågor:
Brukar du gå i kyrkan i Viken?
- Om ja – vad ger det dig personligen?
- Om nej – varför inte
Därefter plats för egna tankar och reflektioner

Sammanlag fick vi in 41 svar.
Första frågan – brukar du gå i kyrkan i Viken- besvarades sålunda:

Ja,	31 svar
Ibland,	4 svar
Bor inte i Viken,	4 svar
Nej,	2 svar

På nästa fråga, om ja – vad ger det dig - hade de flesta svarat:
Lugn, ro, trygghet, tid för egna tankar, stillhet och värme. Nästan lika många hade svarat att musikupplevelsen var det viktigaste och framhållit körerna. Vissa framhöll särskilt Vikens duktiga präster.

På sista frågan, om nej – varför inte, var de båda svaren:
Tidsbrist/andra aktiviteter.

FOTO: BENGT ERICSON

Gudstjänst på stranden under Vikenfesten - präst Stina Hagman.

Utöver svaren ovan fanns några reflektioner värda att notera:
- Ny tid för högmässa önskas t ex söndagkvällar.
- Fantastiskt att kyrkan finns tillgänglig där människor befinner sig och inte lever sitt liv bakom kyrkoporten.
- Det blir bra med tillbyggnaden. Stort behov, bäst plats.
- Önskar predikningar om existensiella frågor, fler och mer än nu.
- Kyrkan och samhället i samförstånd/samarbete.
- Gillar gospel. Då finns jag alltid i kyrkan.
- Trots att jag inte är troende tar jag tacksamt emot andlighet.
- Fortsätt det fina ungdomsarbetet. Vi har jätteduktiga präster!
- Trevligt folk i kyrkorådet!

Sammanställt av

Ylva Johansson
KYRKORÅDSLEDAMOT

PRIVAT FOTO

Vikenfesten.
Kjell Cronert delar ut livets vatten.

Medlemsavgiften i Svenska Kyrkan, Vikens församling 2010

Alla medlemmar i Svenska kyrkan bidrar efter ekonomisk förmåga till kyrkans verksamhet. Medlemsavgiftens storlek beror på inkomst och bosättning. För riket som helhet ligger avgiften på mellan 1 till 2 %. Avgiften beslutas lokalt av kyrkofullmäktige.

Den totala medlemsavgiften för år 2010 - som också kallas kyrkoavgiften – har av kyrkofullmäktige i Väsby pastorat (där Vikens församling ingår) fastställts till 1:20 kronor av intjänade 100:00 kronor (dvs. 1,2 % av den kommunalt beskattningsbara inkomsten för församlingsmedlem). Kyrkoavgiften debiteras på skattsedeln.

Fördelningen är följande:

Till Vikens församling	0:85
Till Lunds stifts centrala verksamhet	0:03
Till det s.k. utjämningssystemet*	0:14
Begravningsavgift	0:18
Begravningsavgiften är obligatorisk och betalas av alla som är folkbokförda i Sverige	
Totala medlemsavgiften	1:20

*Det kyrkliga utjämningssystemet ska motverka alltför stora skillnader i församlingarnas ekonomi (jämför kommunernas s.k. ”Robin Hood-princip”). Skillnaderna kan till exempel bero på hur många medlemmar en församling har (bärkraft) eller hur många kyrkor den förvaltar (kostnadsutjämning). Systemet finansierar även verksamheten på nationell nivå och en del av stiftens verksamhet.
Genom detta utjämningssystem avstår sålunda Vikens församling ca 14 % av sina medlemsavgifter till mindre bärkraftiga församlingar samt till Svenska kyrkans centrala verksamhet. Å andra sidan kan församlingen mottaga s.k. kyrkoantikvarisk ersättning och/eller kyrkobyggnadsbidrag vid större renovering av sina kulturhistoriska byggnader.

Kyrkorådet Viken

Dessa sidor är ett samarbete mellan kyrkan i Viken och Byaluren.

Svenska kyrkan

Mat Niklas mitt i Kullabygden

Vikens egen mästerkock Niklas Ekstedt har på uppdrag av SVT under sensommaren spelat in 8 program runt om i Kullabygden, många av dem i Viken. Målet med programserien är att skildra Kullabygden som ett centrum för ett glödande matintresse, unika miljöer och närproducerade råvaror

FOTO DENNA SIDA: CHRISTER MALMSTRÖM

Stejleplatsen duger bra till filmateljé, kök, och förråd.

När Niklas flyttade till Stockholm för några år sedan upptäckte han att Kullabygden inte var speciellt känd för sin matkultur utan var ett rätt anonymt område för gemene man. Både Österlen och Bjäre hade mer konkreta produkter de var kända för (äpplen och potatis).

Vikentomater börjar arbeta sig upp till en liknande position men det är en bit kvar. Niklas beslöt sig för att bidra till en ändring på detta men med ett annorlunda upplägg för sina program.

I stället för att besöka olika producenter ville han porträttera människor i deras närmiljö när de tillagar sina favoriträtter under ibland annorlunda former men alla med en lust och entusiasm för maten.

Flickorna Lundgren

Niklas berättar också om sitt och teamets möte med Ella, den enda kvarlevande systern på ”Flickorna Lundgren”, då en av hans fotografer backade med sin stora kamera för att få en bra bild och slog huvudet i den låga dörren, som resulterade i kraftig hjärnskakning. ”Lite svinn får man räkna med”, tyckte Niklas.

Grillade hel gris

Andra starka minnen är från Grand i Mölle där det grillades en hel gris och från Strand i Arild där en av kockarna grillade sill inslagen i tidningspapper.

Gott och annorlunda!

Krukmakeriet i Mölle tycker Niklas också är en helskön miljö med höga ambitioner. Niklas berättar att han i Viken med omnejd alltid fått ett fantastiskt vänligt bemötande – folk ställer upp och hjälper till vilket underlättar vårt jobb otroligt mycket. Så är det inte alltid på andra platser.

Mattrender

Vad ser du i matkristallkulan, Niklas?

Det nya är faktiskt att gå tillbaka till gamla mattraditioner och framför allt att acceptera säsongerna. Att kunna köpa Haricots Vert och Sockerärtor hela året från Kenya är ju helt fel och att använda vatten som människor behöver i Afrika till rosodling känns också helt galet.

Så fram med mormors och farmors gamla recept – där finns mycket kunskap att hämta tycker Niklas.

Katarina Trohammar

Tack Dennis för lån av skyliften till bilderna.

Här, till vänster i korgen, ser vi Byalurens Olle Bogren ta omslagsbilden i en lätt ”vinglig” position.

Många roliga minnen

Ett favoritinslag var Bilbingon onsdagkväll på Bäckaskog. Där samlas bingospelarna i alla åldrar och startar med att fika eller grilla och sedan drar bingospelet i gång. Alla har hur kul som helst och återkommer trofast varje onsdag.

Här mals mjöl på gammalt vis till Niklas bak.

Christer Malmström, själv storbakare, blir intervjuad och filmad på Möllans”Omgång”.

Det lilla korkade huset på Sandåsvägen

Säkert har många med mig stannat till vid det lilla huset på Sandåsvägen och undrat: är det verkligen gjort av kork?

Jag beslöt mig för att ta reda på historien bakom huset och besökte Ann Voigt för en pratstund i den charmigt lummiga trädgården bakom huset tillsammans med hennes dotter Christina och barnbarnet Nina.

Huset är troligen det enda korkhuset i hela Sverige, berättar Ann. Materialet kommer ursprungligen från Portugal och består av det yttersta lagret av korkek som annars normalt slängs bort, då det först är det tredje lagret som duger till tillverkning av vinkorkar. Det var genom advokat Holger Norrmans försorg som huset hamnade i Viken. En av hans kunder var skeppsredare Håkanson bosatt i Hamilton House, den lilla herrgården som förr låg i Margaretaparken, som ville få bort sin ”jaktstuga” (Korkhuset med medföljande lillstuga) från tomten. Samtidigt hade Holger Norrman ett annat uppdrag när några tomter från Svanebäcksgården skulle styckas av – en av dem är tomten på Sandåsvägen 5. Holger Norrman insåg att tomten skulle vara mera värd om där fanns ett hus och så fick korkhuset en ny hemvist. Enligt uppgift anlände det nedmonterat till Viken tillsammans med Lillstugan i helt skick på ett lastflak.

Det charmiga huset är 50 kvm stort och korkeken har varit helt underhållsfri ända sedan Ann och Gerhard Voigt köpte det 1965 – det måste vara helt unikt när idag helt nybyggda hus har stora problem med fasaderna. 1990 glasades en uteplats in på baksidan av huset och kan – om än med skohorn – rymma hela familjen på 10 personer.

Fasad mot Sandåsvägen.

Trädgårdssidan av huset.

De två barnen Voigt har alla sommarställen på annat håll i Sverige men älskar att komma på sommarbesök i Viken. ”Man sover så gott här, läget är skyddat och det är nära till underbara bad utan maneter”, säger dottern Christina och får ivrigt medhåll från sin dotter Nina, som absolut vill vara i Viken på somrarna. Detsamma vill alla de andra 4 barnbarnen.

Katarina Trohammar

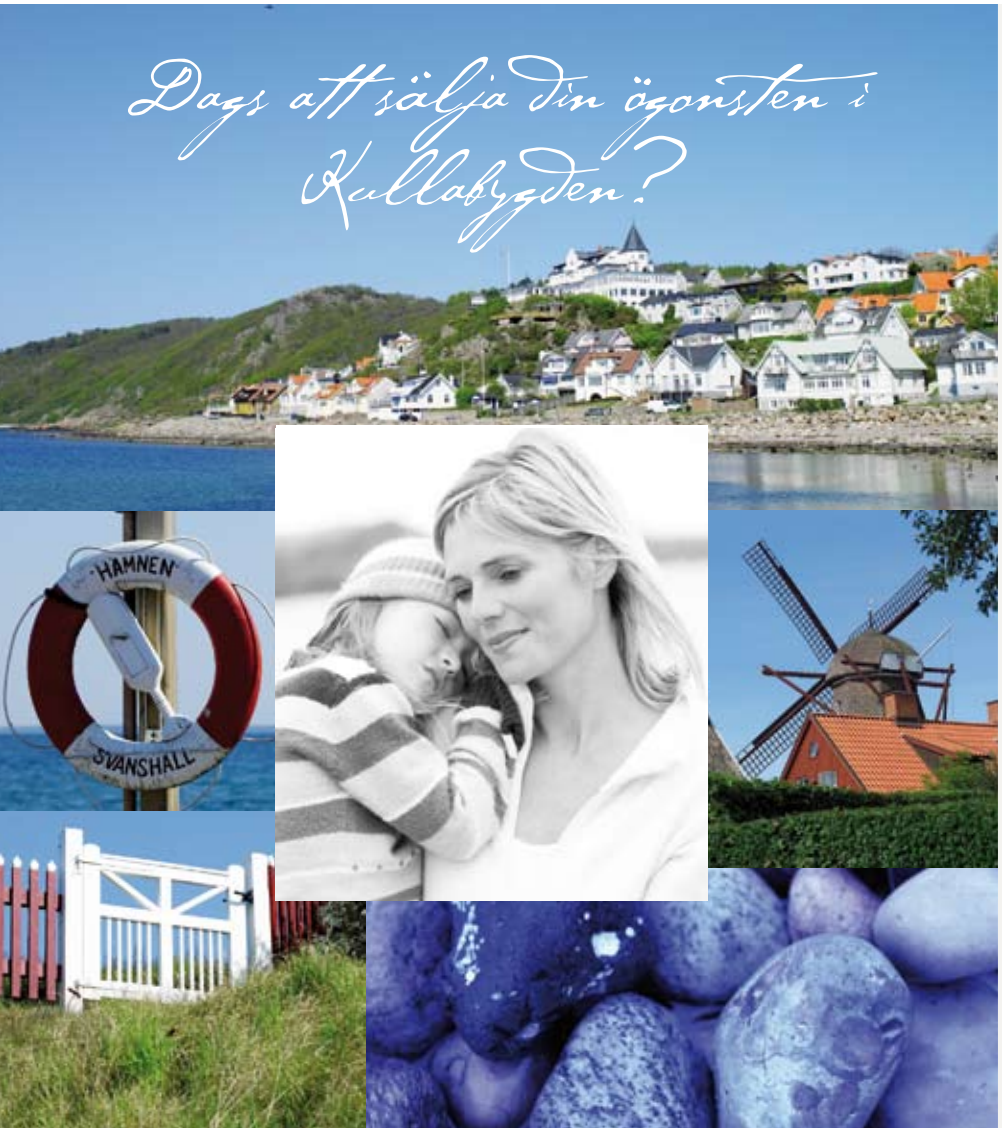

På Kullahalvön ligger guldkornen och pärlorna tätt. Bokskogstäckta kullar, dramatiska klippbranter, vindskyddade picknicklundar och de charmiga byarna som smyckar halvöns kust. Allt fler söker sig till denna vackra bygd och på Länsbergs har vi lång erfarenhet av fastighetsförmedling och ett stort antal intressenter i vårt register.

Titta in på vår nya inspirerande hemsida där vi presenterar Kullabygdens charmiga byar och berättar om de objekt vi nyligen sålt och de vi har till försäljning. Är det dags för dig att sälja din ögonsten i Kullabygden? Varmt välkommen att kontakta oss för ett förutsättningslöst möte!

LÄNSBERGS

Din kustnära fastighetsmäklare.

Småbåtshamnen 18 A 263 39 Höganäs
tel 042-33 08 09

www.lansbergs.se

Den tyske stridsflygarens grav

Vikenreflex av Stig Ewaldson

Ett telefonsamtal väckte min nyfikenhet. Frågan var om jag kände till något om bakgrunden till den gravsten som finns på Nya kyrkogården i Viken och som talar om att här under ligger Günther Mehrens Leutnant zur See. Gravtexten förmäler att Mehrens var "Geboren 1917" och "Gefallen 1940 für sein Deutsches Vaterland".

Jag hade läst om den här graven så jag visste att den existerade, men jag hade då ännu inte sett den. Nu har jag förstås sett den och så har jag letat en del i hävderna och fått fram lite fakta. Ja letat, inte bara i gamla handlingar utan också i modernare media, och vidare har jag kontaktat personer som gett mig upplysningar. Och visst är Google fantastiskt för där kan man snart nog finna allt. Bland annat följande om den tyske stridsflygaren Günther Mehrens.

Den 4 maj 1940 hade den engelska ubåten HMS Seal lagt ut minor i södra Kattegatt men det bar sig inte bättre än att man vid tillfället själv gick på en tysk mina. Skadad och i övervattensläge försökte ubåten då ta sig in på svenskt neutralt vatten. Oturen förföljde den emellertid då den patrullerande snart 23-årige tyske flyglöjtnanten Günther Mehrens upptäckte HMS Seal från luften.

Mehrens flög ett sjöflygplan typ Arado Ar 196 och han och ett annat Aradoplan i samma eskader gick till samlad attack. De anföll med kanon och med bomber och fick ubåten att kapitulera och att visa vit flagg. Därefter landade Mehrens och kollegan sina plan på vattnet och tvingade ubåtskaptenen Rupert Lonsdale att simmande ta sig till dem. Så infångad flögs han till Aalborg där han överlämnades till tyskarna.

Det tyska sjöflygplanet Arado Ar 196

Att kaptenen på detta sätt lämnade sitt skepp var en unik händelse i engelsk sjökrigshistoria. En oskriven lag säger att en sjökapten aldrig får överge sitt fartyg, men nu hade det hänt, och det var något som blev mycket uppmärksammat och omtalat. Den svårt skadade ubåten HMS Seal bogserades till Fredrikshavn. Eftersom HMS

G. Mehrens gravsten på Vikens nya kyrkogård

Seal var den enda ubåt tyskarna lyckades lägga beslag på under kriget utgjorde det inträffade ett starkt vapen i propagandans tjänst. Günther Mehrens och hans kollega förklarades tyska hjältar.

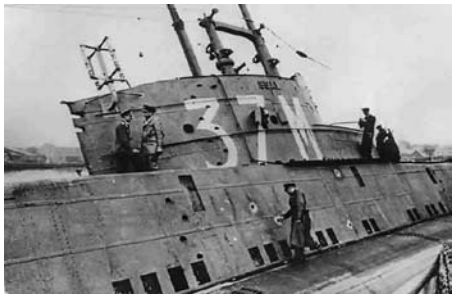

Den svårt skadade HM Seal i tyskt förvar. Skotthålen synas.

Lyckan står inte alltid hjälten bi.

Genom den spektakulära bedriften med ubåtskapningen hamnade Günther Mehrens i krigsscenens rampljus, men lyckan stod denna gång inte hjälten bi.

Den blev kort ty bara några få dagar efter händelsen med ubåten blev han nedskjuten utanför Anholt. Det sägs av misstag av de egna, men den saken är inte bekräftad. Ytterligare ett par månader senare sköljde havets vågor upp Mehrens kropp på stranden i Viken. Att den döde var "Leutnat zur See" och att han tilldelats järnkorset kunde man klara ut men inte vem han var. Man fann inte någon idbricka som kunde styrka identiteten. Det var bara hans armbandsur, som bar inskriptionen Günther W --- , som kunde ge någon upplysning, alltså var han i stort sett den "okände soldaten".

De tyska myndigheterna meddelades och nu drogs en stor apparat igång. Som en manifestation ordnade tyska kolonin och tyska församlingen i Helsingborg en storstilad, och för den okände döde fallne soldaten, hedersam och ärofull begravning i Viken.

Man ska betänka att vårt nära grannland i väster vid denna tid just ockuperats av tyskarna och sett i tidens krassa ljus får man nog betrakta den då ännu okände unge stridsflygaren Günther Mehrens begravning som en del av det politiska spelet. Det var svårt för Vikenborna att veta hur de skulle förhålla sig till den nye mäktige grannen i väst. Och betänk dessutom att tyskarna med den svenska regeringens goda minne just tillåtits placera ut ett ubåtsnät som spärr i Sundet.

På svensk sida var det förankrat söder om byn, och det löpte mellan Viken och Hornbæk. Detta skedde i början av sommaren 1940 och jordfästningen av "den okände fallne" skedde på Nya kyrkogården i Viken 26 augusti.

"Värdig och vacker formade sig den fallnes sista färd".

Helsingborgs dagblad skildrade detaljrikt och i målande ordalag begravningen i Viken: "Man kan nog utan att överdriva påstå att hela Vikens lilla idylliska samhälle deltog i sorgeakten. Från alla flaggstänger vajade den blå-gula flaggan på halv stång i den friska vinden, och fram mot tiden för sorgeaktens början strömmade ortsborna talrikt till templet, som snart var fullsatt. Framför altaret var den döde krigarens kista placerad, höljd i den tyska örlogsflaggan och omgärdad av kransar och blommor. På altaret brunno glödande ljus och glödde röda rosor."

Vid kistan paraderade svenska piloter som hedersvakt. Bland de stora magnifika kransarna märktes särskilt en från överbefälhavaren för tyska luftvapnet, riksmarskalken Herman Göring. Även flera svenska höga herrar och militära organisationer hedrade den döde med högstämda tal och med kransar. Vid begravningsakten officierade både den tyska församlingens präst och vår egen kyrkoherde Emil Hansén i Väsby.

Efter akten fördes kistan på katafalk i procession till Nya kyrkogården. I spetsen för tåget gick en militärorkester spelande sorgemarscher, därpå följde ett landstormskompani, så katafalken omgiven av svenska flygvapnets hedersvakt. Bakom kistan svenska officerare, tyska dignitärer från Helsingborg samt representanter för Vikens kommun. Sist i tåget slöt en stor del av Vikens befolkning upp. Sällan eller kanske aldrig någonsin har en begravning i Viken ägt rum med så mycket pompa och ståt

Vem var då den tyske flygaren?

Efter en tid lyckades man ge den begravde ”okände soldaten” en identitet. Ett fotografi av den döde hade skickats till tyska legationen, och nu kan vi tack vare ytterligare efterforskningar även ge honom en bakgrund och, i varje fall i viss mån, ett ansikte. Han hette alltså Günther Mehrens och föddes 1917 i Büdelsdorf i ”Kreis Rendsburg” några få mil väster om Kiel. En stor del av släkten Mehrens har sina rötter och sitt

Günther Mehrens ”Leutnant zur See”

fäste där i Schleswig-Holstein. Günthers farfar var skollärare i Büdelsdorf och hade tre söner. En av dem, Otto, flyttade i sin ungdom till Stockholm där han bildade familj och etablerade sig som affärsman. En annan son, Karl, flyttade till Hamburg och sonen Fritz stannade i hemorten där han blev utnämnd till borgmästare och detta senare trots att han under 30-talet stod i opposition till Hitler. Han vägrade att skriva under den trohetsförsäkran diktatorn krävde av Tyska rikets högre tjänstemän. Kanske såg man mellan fingrarna med den saken eftersom sonen Günther gått in i flygvapnet.

Birgit Zerman visste mer

Min egen bild av Günther Mehrens klarnade sedan jag tagit kontakt med Birgit Zerman. Från mitten av 50-talet fram till 1989 arbetade hon tillsammans med sin framlidne make Sven som kyrkvaktmästare i Vikens församling.

Birgit har i sin ägo en tidig korrespondens med släkten i Tyskland och hon kunde berätta att Günthers äldre syster Esther nästan årligen besökte broderns grav i Viken. Via ett av breven fick jag upplysningar som gav mig möjlighet att ta kontakt med den svenska släkten Mehrens, dvs. Ottos barn och barnbarn. Bland annat har jag träffat Günthers nu 94-årige kusin Curt i Varberg och genom honom fått mer kött på benen till berättelsen om vår i Viken gravsatte stridsflygare från Tyskland. Slutligen har jag lyckats spåra Günthers syster Esthers dotter Christine i Tyskland. Hon har varit mycket tillmötesgående och sänt mig ett foto av sin ”Onkel”..

Curt Mehrens. Kusin till Günther.

Som avslutning på denna historiska passus från andra världskriget vill jag gärna visa en av Sven Zermans anteckningar: ”—En märklig händelse: Sommaren 1988 besökte en förtvivlad äldre Engelskman med sin danska hustru Viken och graven efter många års grubbel och letande.
- Gråtande talade han om att det var han som tryckte av och sköt ner Günthers plan. Hans önskan var att finna graven innan han själv gick bort.—”

Günther Mehrens var en ung man som gjorde sin plikt för sitt fosterland. Han ligger begravd i främmande jord i Viken och han dog innan han fyllt 23 år. Må han vila i frid. Min önskan är att graven ska bevaras som ett kulturhistoriskt memento över en svunnen tid i Viken.

”Får det vara en Merca”

”Tekniken krånglade till det för mig i förra numrets inslag om S.Jönsson Bil. Det blev lite fel i texten och Stefan Jönsson blev lite ”ledsen”. Här nu den rättade texten och vi ser ju att Stefan nu är glad igen”

Olle Bogren Byaluren hälsar på hos Stefan på Vikens nya bilfirma S. Jönsson Bil för att ställa lite frågor. Han tar emot i sitt snygga och prydliga nybygge på Karlfältsvägen invid Lantmännen. Stefan som har bakgrund som försäljningschef på Mercedes i Helsingborg kände efter sju år där att nu får det hända något och S.Jönsson Bil startades. I början var det försäljning på olika orter i Nordvästskåne men då Stefan själv bor Viken föddes tanken på Vikenetablering. Tomt inköptes år 2008 och Stefan började skissa tillsammans med entreprenören på bygget som sedan stod färdigt i april 2009.

Nu ett och ett halvt år senare har han och hans försäljare André sålt nästan nya Mercedes för 180 miljoner kr. Främst är det Mercedesbilar i prisklassen från 250.000 kr och uppåt, men även en och annan inbytes-Porsche eller BMW har smugit sig in då och då.

Affärsidén är i stort sätt att erbjuda fina bilar, ett till två år gamla, som rullat några mil. Det kan bli en god affär för Stefans kunder eftersom en helt ny Mercedes av dyrare modell kan tappa ett par hundra tusen kronor första året. Nybilsgarantin gäller förstås i 2 år och sedan kan man plussa på med annan garanti. Kunderna kommer från hela Sverige och det händer att de flyger till Stefan i Skåne och kör hem till Norrland med sin ”nya” bil. Många av bilarna Stefan säljer är svensksålda, men ungefär en tredjedel av bilarna Stefan säljer köps in från Tyskland där man har en anställd som letar upp lämpliga objekt för svenska marknaden. Dessa kommer i de flesta fall direkt från Mercedes-Benz och utsätts för noggrann kontroll innan de köps in. Jag frågar Stefan om han kan tänka sig att ta min lilla Suzuki i inbyte och det gör han gärna, men när Suzukin säljs görs det i någon av de andra lokalerna som inte ligger i Viken. Mitt första och bestående intryck av S.Jönsson Bil är att de är duktiga och menar allvar med sin Vikenetablering.

Hälsa gärna på och kolla de blänkande Mercorna. Det är en sann fröjd!

Olle Bogren

Förutsättning för att ta del av det elavtal som tecknats mellan Öresundskraft och VKB är medlemskap i VKB. Byaluren delas ut till alla året-runt-hushåll. Ni som har fast sommaradress i Viken eller inom 260 40-området och bor permanent på annan ort kan hämta era ex av Byaluren på Vikens Bibliotek.
STYRELSELEDAMÖTER MED ADRESSER OCH TELEFONNUMMER: *Tuve Nilsson, Ordförande, Bygatan 64, 23 81 87 • Sven Åke Hansson, Vice ordförande, Blåklocksvägen 5, 23 62 14 • Marianne Nilsson, Sekreterare, Lingonvägen 6, 23 76 03 • Anita Lindfors. Vice sekreterare, Martin Påls Guda 5, 23 70 19 • Birgitta Eklöf, Kassör, Hyllevägen 56, 23 64 61 • Kjell Cronert, Redaktör, Skepparegatan 3, 23 69 10 • Lars Östholm, Ledamot, Svanebäcksv. 13, 23 60 33 • Stig Ewaldson, Suppleant, Ekstubbevägen 13, 23 63 52* • STIFTELSEREPRESENTANTER: *Ann-Britt Strufve. Paul Jönska Gården, Åldermansv. 26, 23 72 38 • Stig Elversson, Sophiamöllan, Nytäppevägen 1, 22 40 30 • Mats Svensson, Sjöfartsmuséet, Ringvägen 52, 23 77 44* • HUVUDREDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE FÖR BYALUREN: Kjell Cronert • ÖVRIGA I REDAKTIONEN: Katarina Trohammar • Bertil Lindfors • Clasgöran Strömgren. FOTOGRAF: Olle Bogren* • GRAFISK FORMGIVNING: www.tidstudion.se • TRYCKNING: Grafisk Partner • HEMSIDA: www.vikensbyaforening.se • E-POST: vkbviken@hotmail.com • WEBBMASTER: Paula Sallmén. **Då annan fotograf ej angivits.*

Simskolan 1947–48 – en återblick

Torrsim vid lotshuset

Under flera år på fyrtiotalet drev Kammarskrivare Atterling simskola för Vikens barn under semestermånaderna.

Atterling, som bodde i Bromma, Stockholm hyrde del av ett hus bortom Niagara, där han med familj vistades flera somrar.

Simskolan drev han helt frivilligt och utan någon ersättning. Behovet var stort. Barnen lekte och badade men möjligheterna att lära sig simma ordentligt var begränsade. Han behövde en medhjälpare och frågade mig som han kände till som en skicklig simmare, upplärd att simma fort av självaste Sally Bauer, bördig från Helsingborg. Jag var 15 år och mina föräldrar Sigvard och Gertrud Rosling hade ett sommarhus på Heden vid nuvarande Sandåsvägen. Min bror äger det numera.

Undervisningen började bakom hamnpiren mellan fiskebodarna och stranden. Vi övade torrsim och skaffade barnen vattenvana. Då de var mogna för djupt vatten flyttades undervisningen till hamnbassängen strax invid själva hamninloppet. Min uppgift var då att simma bredvid den stackars eleven för att barnet skulle känna sig tryggt medan Atterling gick bredvid uppe på kajen med en lång stång försedd med ögla. Det var naturligtvis hemskt för eleven att klättra ned för den branta kajstegen i vattnet. Kanske hade föräldrarna förbjudit sitt barn att över huvud taget vistas ensamt nere i hamnen.

Så jag gjorde stor nytta nere i vattnet. Både soliga och mulna dagar simmade vi. Jag var säkert i vattnet drygt en timme varje dag. Efter några veckor hade vi uppvisning och examen inför föräldrar, syskon och vänner. Därefter samlades alla på konditori Vibo, där kammarskrivare Atterling och jag avtackades. Jag kände mig mycket stolt. Kaffe, saft, kakor och bullar avslutade examensdagen.

Flera år efteråt kunde jag träffa på forna simelever, då tonåringar, som påminde mig om de hemska stunderna och ibland kalla vattnet i hamnen.- Tack snälle Lasse att du simmade bredvid!

Lars Rosling

VKB:s kalendarium 2010

MÅNAD/ DAG	*TID*	*HÄNDELSE*
DEC		
4	*13-15*	*Paul Jönska Gården, Julmarknad*
5	*14-17*	*Sophiamöllan*
	15	*Mölletomten kommer*
	14-17	*Sjöfartsmuséet*
		Kaffeservering, lotteri mm.
2011 MARS		
8	*19*	*VKB årsmöte i Hemgården*
2011 APRIL		
30		*Valborg, bål på stranden*
2011 MAJ		
Ca 7:e		*Nytt nummer av Byaluren*

Vikentomten kommer även i år!

Lördagen den 4:e december har Paul Jönska Gården sin traditionella julmarknad med försäljning, diverse gott, fina dörrkransar och mycket annat. Gårdens egenodlade inlagda rödbetor låter extra gott! Det börjar kl.13.00 och håller på till 15.00.

Sedan på söndag, 14.00 börjar det i Sophiamöllan med kaffe och hembakat samt lotteriförsäljning. Man kan vinna rökt äkta Viken-ål. 15.00 kommer tomten och delar ut godispåsar till Vikenbarnen.

Sjöfartsmuséet serverar kaffe och glögg mellan 14.00 och 17.00. Passa på att se utställningen.

Även Kyrkan serverar då glögg. 16.30 spelas Christmas Carrols och 17.00 i kyrkan blir det musikandakt. ”När det lider mot jul” heter den.

Samtidigt värmer ”tomten” Kjell Lundberg sin glögg på furustockelden vid Öresund. Inne på gården säljs lite smått och gott. Utöver detta kommer skolbarn att ha försäljning i byn för att få ihop till sina skolresor.

Väl mött!!

Olle Bogren